

af har sluttet mig til Tanken om Indførelse af en ny Skolekommission, saa har jeg ikke derved tænkt mig, at man skulde gaa til en fuldstændig Forandring af Grundlaget for den nuværende Ordning af Skolekommissionens Sammensætning. Jeg har ikke tænkt mig, at man skulde gaa fuldstændig bort fra det konservative Grundlag, hvorpaa de nuværende Skolekommissioner hvile. Derfor maa mit Forslag ogsaa nødvendigvis komme til at gaa ud paa, at det kommunale Element, som dannes af den Halvdel, jeg foreslaar valgt af Sogneraadet, maatte bibeholdes som et Bindeled, et Slags Rit mellem Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen. Jeg vil dernæst ikke kunne frafalde den nuværende Ordning, at Sognepræsten skal være Formand i Skolekommissionen. Den ærede Ordfører sagde i Gaar, at i 1896 maatte vi være komne saa vidt, at Skolekommissionen selv kunde vælge sin Formand. Ja, jeg antager dog, at naar man i 1867, da man gav Landkommunalloven, ansaa det for en naturlig og rigtig Ordning at lade Sognepræsten være Formand i Skolekommissionen, saa er der ikke i Mellemtiden foregaaet noget, som kunde forandre denne Anstuelse. Man maa jo huske paa, at Formanden i Skolekommissionen egentlig er den, som gør alt det praktiske Arbejde. Det er ham, der særlig fungerer paa Skolekommissionens Begne ved Eksaminer i Skolerne, og det er en Virksomhed, som ganske naturlig maa overdrages Præsten. Saa siger man: Ja Præsten vil jo ogsaa i Almindelighed blive Formand, men Skolekommissionen bør dog have fri Hænder til ogsaa at kunne vælge en anden, og det er dog behageligere for Sognepræsten at være valgt Formand end født Formand. Ja, med Henhyn til det sidste ved jeg nu ikke, om det er behageligere, men man bør ikke udsætte Sognepræsten for at komme til at sidde som menigt Medlem i Skolekommissionen; det er efter mine Begreber ikke stemmende med Præstens hele Stilling i Kommunen, og det vil tillige, saa vidt jeg skønner, se ud som et Skridt henimod de Bestræbelser, der fra visse Sider, ogsaa i vor Tid, gøres for at danne en Adskillelse mellem Kirken og Skolen, en Bestræbelse, som jeg selvfølgelig ikke paa noget Punkt kan støtte. Dernæst var det min Hensigt ved at tiltræde Tanken om Sammensætningen af Skolekommissionen i en anden Skikkelse, at tillægge den et nyt Element gennem Medlemmer, valgte af virkelig skoleinteresserede Kredse i Sognet, saaledes at disse Valg foregik særlig med Skolekommissionens Anliggender for Øje. Dette har jeg ogsaa givet Udtryk i Forslaget, saa-

ledes som jeg under Nr. 48 har stillet det, og jeg maa anbefale det meget til det ærede Tings Velvilje, idet jeg tror, at man kun ad denne Vej, saa vidt jeg da skønner, kan naa til et virkeligt Resultat paa dette Omraade. Meningerne om Skolekommissionens Sammensætning synes jo at have været saa modstridende og afvigende, at det turde henhøre til et af de Spørgsmaal, om hvilke det vil være vanskeligt at komme til Enighed og overhovedet komme til en Bøsning, hvis jeg ikke faar den fornødne Imødekommen fra det ærede Flertals Side, en tilsvarende Imødekommen som den, jeg tror at have vist ved den Maade, hvorpaa jeg har redigeret mit Vædringsforslag under Nr. 48. — Jeg kommer dernæst til mit Vædringsforslag under Nr. 53, der gaar ud paa en Affattelse af § 16, angaaende Lærerkaldelsen, væsentlig i Overensstemmelse med den Affattelse, som det oprindelige Lovforslag indeholdt paa dette Punkt. Jeg har ikke set mig i Stand til, som jeg allerede udtalte ved 2den Behandling, at tiltræde det Forslag, som Udvalgets Flertal havde stillet. Dette Forslag er ganske vist, som den ærede Ordfører udtalte i Gaar, en Maade at komme ud over mulige Tvivl angaaende Fortaelsen af de nuværende Lærerkaldelsesregler, men det er ogsaa en Afgørelse, hvorved man kommer til et ganske andet Resultat end det, jeg ønsker at komme til. Man kommer vel til en klarere Bestemmelse, men ogsaa til en Bestemmelse, der gaar ud paa at tage alt Skøn bort fra den nu kaldsberettigede og ene overlade det til den indstillende Myndighed. Det kan jeg ikke gaa ind paa. Mit Forslag er overensstemmende med det oprindelige Lovforslag, med Undtagelse af, at jeg har henvist Indstillingsretten til Skolekommissionen, ligesom jeg ogsaa paa enkelte andre mindre Punkter har rettet mig efter de Ønsker, der ere fremkomne tidligere her i Salen fra Udvalgets Side om, at Ansøgningsfristen skulde forlænges til 6 Uger, og at Bekendtgørelse om Vedighed kun skulde indføres i Berlingste Tidende. Der er til dette Forslag af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Scharling) stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa i Udvalgsflertallets Affattelse at bringe Kaldsmyndigheden tilbage til de Myndigheder, som have den nu, og dette Vædringsforslag kan jeg selvfølgelig for saa vidt kun anse for en Forbedring. Der kan selvfølgelig være noget, der taler for det Argument, som er anført af den ærede Ordfører, at den, som har Tilshyn med Skolerne, bør ogsaa have Kaldsretten. Ser man imidlertid hen til det, som man dog særlig sigter